

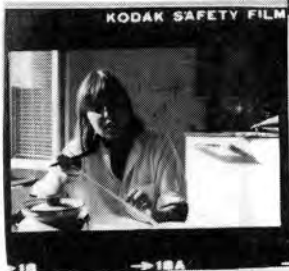
POST numret

KLUBB TÄBY

Årgång 12

nr 1

1986



Denna publikations red. i hårt arbete



KLUBB TÄBY
SF · avd. 3001

NYA

KLUBBNYT

KLUBBSTYRELSEN

Årsmötet i februari valde om styrelsen:

Ordförande och ansvarig för brevb.frågor		Jan Åhman
Vice ordförande	" avg. frågor	Pär Stridsberg
Kassör		Sonja Hörnqvist
Sekreterare	" ank. frågor	Ann Thyren
Övrig ledamot	" studiefrågor	Per Carlsson

Ansvarig för frågor som rör transportorg		Leif Carlsson
Skyddsombud		Sven Erik Wik
		Assar Svensson
Studieombud		Stig Andersson
		Isabelle Hansson

REGIONKLUBBEN

Regionklubben höll sitt årsmöte den 10 mars i Rotebro Folkets Hus. 35 medlemmar deltog i mötet.

Till kassör 1986-87 valdes Gun Jansson/SLTA. Till ordinarie styrelseledamöter för samma period Stellan Mattsson/Slta och Ingvar Klerzell/Täby. Till ordinarie ledamot 1986 valdes Peter Mansnerus/Jfla och till studieorganisatör 1986 Lars Boudrie/Uppl Väsby.

Till ordinarie ledamöter i avdelningens representantskap valdes Josef Lundell, Gun Jansson, Sonja Hörnqvist, Mikael Andersson, Peter Mansnerus, Ingvar Klerzell och Yvonne Sundberg.

Nomineringen av huvudskyddsombud för regionen blev en överraskning: Med 18 röster mot 15 övertog Ingvar Klerzell det uppdraget från Sven Erik Wik/Täby.

NYA LOKALER

Vi är som bekant trångbodda på Täby 1. Än värre blir det med den ständigt växande pakettrafiken, för att inte tala om de nya brevbäringsdistrikt, som tillkommer efter omläggningen i höst.

Regionkontoret i Sollentuna ansvarar för postkontorens lokalbehov. Efter att ha fördröjt arbetet i nästan ett år har man nu på allvar börjat undersöka hur våra lokalproblem skall lösas. En projektgrupp har tillsatts (från facket ingår Ingvar Klerzell, Sven Erik Wik, Assar Smensson samt undertecknad) och en lokalinventering har gjorts. Tanken har varit att bygga en ny terminal för avgående och ankommande.

Regionkontoret har sammanträffat med kommunen och ett stort byggbolag. De tomter som hittills har förslagits har dock inte varit särskilt bra. Antingen är de för små eller också ligger de för långt från centrum. Tyvärr är det ju så att den bästa tomtmarken redan är bebyggd. Man har också fått erbjudanden om lokaler i några befintliga hus, bl a AGB på Stockholmsvägen. Dessa har emellerid bedömts som mindre lämpliga, även efter ombyggnad.

Det hetaste tipset är när detta skrivs en planerad tillbyggnad av Täby Centrum. Kanske kan den ge nya och större lokaler åt Posten.

/JÅ

ARBETSTIDSFÖRKORTNING

Efter sju sorger och åtta bedrövelser har vi äntligen kommit fram till en dellösning när det gäller frågan om kompensation för tvåskiftstjänstgöring i alla fall för de grupper som vi har haft uppe. De tjänster det gäller är två tjänster på bryggan, och 4 öpj-tjänster på avgående. Där Täby-klubben med hjälp av Josef Lundell från Regionklubben förhandlat sig fram att en 39-timmars vecka skall gälla from 1 maj, för dessa tjänster. När det gäller Vx-tjänsterna kunde vi inte komma fram till något beslut. Arbetsgivaren ville ha ytterligare beslutsunderlag. Nya förhandlingar skall tas upp i slutet av maj, och klubben siktar i alla fall på 39-timmarsvecka även på dessa tjänster. De problem som har funnits när det gäller tvåskiftskompensation är att tiden måste stå till K121-00 för att 39-timmarsvecka skall gälla. Arbetsgivaren tycker då att det är lite tunt med arbetsuppgifter den sista kvarten och har sett en möjlighet att gnetas in lite tid.

/PS

OMLÄGGNINGEN

Brevbäringsomläggningen har nu varit igång sedan i början av april som jag hoppas alla har noterat.

Det har gått rätt trögt p.g.a. att det har saknats vissa beslut som är nödvändiga för att projektet skall fortskrida. Det är rätt svårt att få inspiration för ett arbete som inte verkar kunna lämna förslagsstadiet. Men skam den som ger sig, som det heter.

Kartläggningen är i alla fall klar och där framkom att de flesta villabitarne ökat, en del rätt kraftigt och att en del hyresbitar minskat. Vi har begärt övertid från första maj för de som berörs, men där har i skrivandets stund inget beslut tagits.

Tiden för lagförmännen är spikad till 10 minuter per distrikt och dag. Tiden kommer vi till största delen försöka ta från brevbäringen.

Postökningen sedan förra omläggningen är över 4000 försändelser om dagen, vilket motsvarar ca. 3 stycken heltidsdistrikt. Tillsammans med nybyggnationen och den minskade tiden för lagförmansdistrikten i brevbäringen, blir den förmodade utökningen någonstans mellan 4-6 distrikt. Var de distrikten skall placeras i våra redan överfulla lokaler är än så länge ett stort frågetecken.

Vi har börjat räkna på en organisation med 11 stycken 5-6 manna lag. För att slippa nollställa alla distrikten har en intresse anmälan skickats eller delats ut till alla på kontoret. Vi hoppas att denna metod kommer att fungera och att tillsättningen av lagförmän + distrikt går smidigare och smärtfriare än som annars varit fallet. Observera att intresse anmälan inte är någon som helst officiell sökning (även om vi hoppas att den blir det) utan endast vägledande för projektgruppen. Nisse Persson, chefen för brev och paket hade gärna sett att den officiella sökningen var klar till midsommar, men av någon anledning har detta fördröjts.

Vad vi kan se i nuläget blir det stora förändringar på alla distrikt

Den första oktober skall omläggningen vara klar och starten gå för igångsättandet av lagorganisationen.

Ni är alla välkomna med synpunkter och önskemål till projektgruppen eller Gunnar Högberg, den facklige informationstageren i omläggningen.

CYKLAR CYKLAR CYKLAR CYKLAR CYK

En dag i februari dämp det ned en inbjudan att se Cyklar med Galenskaperna på intimen och därefter avnjuta middag på Coque Blanc i min brevlåda. Nix det var ingen miljonär som äntligen fått uppögonen för mig utan ARF. Det var nämligen så att i höstas, som jag berättade i förra nummret av tidningen, gick jag och några till från Täby fackkurser i Upplands-Väsby. Näväl som tack för intresset och i hopp om framtida studier fick vi denna inbjudan. Mutning, var min första tanke men det visade sig att för vissa kurser utgår ett slags stimulansbidrag på ca. fem kronor per deltagare. Istället för att bjuda på kaffe som jag antar att de gjort förut, fick vi chansen att vara med om detta. Jag slände mig på telefonen för att få en biljett, antalet var ju begränsat, och lyckades faktiskt få tagi en.

Den 17 april befann jag mig bland ca. 50 andra förväntansfulla på Intimen. Kokkin hälsade oss välkomna och en man från Skådebanen gjorde reklam för Skådebanens evenemang. Sedan följde en och en halvtimmes skrattdärd mot okända mål med galenskaperna.

De började med att skapa en ny värld från allra första början med Adam och Eva men med den skillnaden att eftersom kvinnorna blivit och blir så illa behandlade i denna värld skulle de slippa vara med i nästa så Adam och Eva, blev Adan och Evert,...med adopterade barn. Det fanns en hel del verkliga pärlor med i showen som säkert kommer att visas i tv.

Vi avslutade kvällen med en snabb promenad till Coque Blanc, där det serverades skeldjurspate och file Mignon och mycket begränsad kvantitet vin, itrevligt sällskap. En perfekt avslutning med andra ord på en perfekt kväll.

Kontentan av det hela är väl att gå en upplyftande, lärorik fack kurs så kanske du kan vara med om något liknande.

Till sist några ord på vägen från cykelfilosofen Erik Sandström:

" Att cykla är att färdas med måttlig fart"

" Att cykla är att låta barnet inom oss leva"

" Att cykla är att inte i onödan tära på jordens knappa tillgångar"

" Att cykla är därför nödvändigt "

/AT

KLAR CYKLAR CYKLAR CYKLAR CYKLAR CYKLAR

DANSK BREVBÄRING

Vår avdelning deltar sedan många år i ett medlemsutbyte inom ramen för Nordiska Huvudstädernas PostmännaUnion (NHPU). Det innebär att två medlemmar i avdelningen varje år under en veckas tid får besöka sina kollegor i antingen Helsingfors, Oslo eller Köpenhamn.

1985 års resenärer var Ivar Hage/Sth 12 och Bo Burström/Sth 6 och de besökte Köpenhamn. I decembernumret av avdelningens tidning Aktuellt lämnade de en utförlig och intressant rapport; så intressant att PN här återger ett avsnitt ur deras berättelse.

De besökte ett brevbäringskontor i centrala Köpenhamn där man hade två turer och distrikten omfattade 200-250 hushåll. Till de svenska gästernas stora förvåning saknades fastighetsböcker:

”Utan fastighetsböcker måste väl situationen vara olidlig för vikarierna, tyckte vi först, men tydligen fungerade det. Distrikten var ju lagom stora. När man var ny på ett distrikt fick man öva i fem dagar. Den sjätte dagen skulle man klara sig själv. Då var den ordinarie brevbäraren ledig som kompensation för att han haft övare. Man försökte hålla vikarierna inom s k avlösningsområden som innefattade fem till åtta distrikt. Dessutom fick man kompensation om man tvingades hoppa på många olika distrikt, enligt följande: om man gått på 2-4 olika distrikt under en kalendermånad = en fridag, om man gått på 5-7 olika distrikt under en kalendermånad = två fridagar, om man gått 8 eller fler distrikt skulle lokal förhandling ske om kompensation.

ARBETSTIDSBERÄKNINGEN

Det fanns i arbetstidsberäkningen moment som vi tycker är värda uppmärksamhet, bl a att man tar hänsyn till ålder. De som är över 50 år får kortare distrikt. Något som man lade stor vikt vid var att få äta sin

måltid på regelsbundna tider. En måltidspaus på 20 minuter var inräknad i arbetstiden, dessutom räknades tiden till och från matstället också in. Är det inte dags att vi får in vår matrast i arbetstidsberäkningen?

STRESS

Vi fick ta del av en arbetsfysiologisk undersökning som hade gjorts vid Köpenhamns universitet. Där konstaterades att brevbärare som utför brevutdelningen på snabbare tid än arbetstidsberäkningen anger, förstärker sin egen nedslitning. Det är viktigt att ta några korta pauser under turarbetet, för att pulsen skall få en chans att falla till ro. Belastningsundersökningen visade att brevbärarens arbete är fysiskt hårt och kan jämföras med jord- och betongarbetarnas belastning.

HÖGRE LÖNER

Bekymmelönen för en brevbärare i Köpenhamn är oavsett ålder 8641 skr. Slutlön får man efter 13 år och den lig-

ger på 9761 skr. (Sverige 1985: begynnelselönen 6361, slutlön efter 13 år 8530/JÅ) De blev förvånade, när de fann att lönerna var högre i Danmark. De tyckte nämligen att de hade ganska dåliga löner. Hur skall vi tolka jämförelsen för vår del?

Att begynnelselönen var hög tyckte man var naturligt. Det är ju när man är ung som pengarna behövs, till att skaffa lägenhet, bilda familj osv.”

FORTS REPSKAPET

Dessutom förekom en rad andra val till ärendegrupper, skyddskommittéer etc. Den intresserade kan få upplysningar hos undertecknad.

Den organisationsplan för postsektionen (sektion 3) inom förbundet, som fastställdes förra året av förbundsstyrelsen, innebär att vår avdelning 3001 skall slås samman med avdelningarna 3069 (kassan) och 3042 (Gotland).

Förbundsstyrelsen har nu gett berörda avdelningar i uppdrag att utreda en sammanslagning, meddelade avdelningsstyrelsen. Det är alltså dags för nya avsnitt av denna eländiga långkörare.

STIPENDIER

Årets avdelningsstipendium tilldelades Stig Wallin/Järnvägsposten och Josef Lundell, tidigare ordförande i Klubb Täby, numera samma post i Sollentuna Regionklubb, m fl, m fl uppdrag.

/Jan Åhman

FÖRETAGSAFTON

GROGG OCH DANS

Fredagen den 25 April så hade Täbyområdet sin företagsafton, om nu någon hade missat det. Föreläggningen som hade rekvirerats för kvällens aktiviteter var Scandic Hotell. Scandic är ett hyfsat ställe med god mat, trevlig personal och förhållandvis tålig inredning. Detta hade visat sig vid provkörningen av stället i December och var därför ett naturligt val för vårens festligheter.

Efter ett idogt förhandlande med Scandic så snickardes en menu ihop med ett kuvertpris på 220 kr/pers. Postens avlagda medel för sådana här tillställningar täckte 170 av de 220 kr, men 50 kronor blev man tvungen att debitera deltagande festprissar. Inte alltför blodigt, eftersom ca 175 st anmälde sig för en glad kväll.

Ja då kommer vi till själva kvällen som inleddes med obegränsat antal välkomstdrinkar vilket stora delar av personalen inte var sena att nappa på, klart stämningshöjande. Man fick även dra en lapp för vidare orientering mot det första målet bordsplaceringen. Väl stabilt placerad på sina stolar kunde postfolket avnjuta en delikat räkfylld avocado tillsammans med en lättöl, det gluffsa man ju i sig ganska fort. Varpå den stora väntan på huvudrätten tog sin början, Denna väntan förgylldes dock av en eminent frågesport signerad ME, hjärnkontoren på församlingen fick gå på högvarv för första och även sista gången denna kväll.

Nåväl såsmåningom kom huvudrätten bestående av contrafile potatisgrötäng, sallad, och diverse såser in klart njutbart, vilket man kanske inte kan säga om de försök till sång som uppstod. Trots tappra försök att få igång en klämnig allsång så kan man inte, inte ens om man tänjer sitt samvete till det yttersta, påstå att resultatet blev ens acceptabelt.

FEST! FEST! FEST! FEST! FEST!

Till slut så anlände efterrätten, kirschflamberade körsbär, vilket rapporterades smaka bra, tom väldigt bra för en del glupska individer. Men resten av församlingen kunde vara lugn, tillgången var god, så alla, utom undertecknad, fick smaka denna delikata dessert. Vid det här laget hade de flesta fått i sig sin halva flaska vin och man väntade på kaffet med tillbehör. Kaffet anlände såsmåningom men tillbehören uteblev på grund av vissa störningar i programrutinen.

Nåja, de flesta överlevde utan att dö av törst tills groggbuffe'n öppnade. Personalen rensade nu bort en del bord för att bereda plats för dansgolvet. Folk surrade omkring, snackade och spanade in "läget". Organisationskommiten var då sysselsatt med att rätta frågesporterna och sälja lotter. Vid rättningen av frågesporterna så var det väldigt få som kommit in. Det visade sig senare att en glad dam från kassan, i all barmhärtighet ej omnämnd här, hade frivilligt åtagit sig att samla ihop frågesporterna och sedan slängt allihopa. Snacka om lågvarv på hjärnkontoret. Av de som hade något högre varv på nyss nämnda kontor kan nämnas Micke Darelius, som var den enda med alla rätt av de inkomna svaren.

Dags för dans och grogg, eller grogg och dans, valet var fritt. Undantaget ett avbrott för prisutdelning och lottdragning, så var det på dans och grogglinjen kvällen nu fortsatte. Utvecklingen var den vanliga, men trevliga resten av kvällen. De flesta var väl uppe på dansgolvet någon gång, några var uppe flera gånger och en del studsade runt hela tiden. Musiken, som för övrigt strömmade ur en väl tilltagen discoanläggning med tillhörande maskinist, var väl OK, bortsett från den gotländska snabbköpskassörskan om man nu får lägga in en liten egen åsikt.

Halv två drogs proppen ur, och de flesta verkade nöjda med kvällen. En del drog hemmåt, och del vidare mot andra äventyr i den ljumna aprilnatten.

REPSKADET

FEBRUARIMÖTET

Det går som bekant inte bara upp här i världen, utan också ner: när regionklubben bildades fick jag lämna mitt uppdrag som ordinarie ledamot i avdelningens representantskap. Jag kvarstod dock som suppleant och som sådan hade jag äran att delta i repskapsmötet den 18/2. Därav följande rapport.

Avdelningens och representantskapets betydelse har under senare år devalverats p g a att den fackliga verksamheten alltmer flyttats över till region- och ortsklubbar. Det märktes tydligt denna dag. Där fanns en trötthet i debatten.

Och kanske också i nomineringarna till styrelsevalet: t o m undertecknad nådde upp till 28 röster. Jag blev dock utslagen i sista vändan: nominerade blev Käll Svensson/PGC, Birgitta Frölander/Hud, Stellan Mattson/Sita samt Ingela Edlund/Sth 6. Två av dessa skall väljas till styrelseledamöter vid årsmötet i mars.

DALUPPRORET

Tillträdande sektionsordföranden Uno Jansson rapporterade om avtalsrörelsen och om avtalsrörelsen handlade det också när det s k Dalauppropet "för ekonomisk omfördelning" diskuterades. Det var Klubb Sth Va som i en skrivelse till repskapet föreslagit att det skulle antas. Så blev också fallet, men först efter en lång debatt. Avdelningsstyrelsen ville nämligen att Dalauppropet skulle ersättas av ett annat uttalande, som de lagt fram och som var mera begränsat i sina krav (höjd oms på aktiehandeln). Nu blev slutresultatet att båda uttalandena antogs.

AFGHANISTAN

I mars anordnas en stor manifestation till stöd för Afghanistan. I en skrivelse från arrangörerna uppmanades avdelningen att delta och repskapet tillstyrkte detta. Det beslutades ock-

så att avdelningen skall ställa upp med sin fana.

LO-KONGRESSEN

LO har kongress senare i år och eventuella motioner dit måste behandlas av avdelningen. Fyra motioner hade inkommit. En från Södertäljeklubben som föreslog införande av s k proms (produktionsfaktorskatt). Den bifölls. Klubb Sth Va hade skrivit en motion som krävde 6-timmarsdag. Den avslogs med hänvisning till SF:s kongressbeslut i frågan. Den tredje motionen kom från Sth Va och yrkade på att arbetsmiljöfrågor skall tas upp i all facklig utbildning. Den antogs efter en smärre ändring. Till sist hade vi så en motion från Hanberg/Sth 5. Den handlade om "internationella, nationella och försvarspolitiska" frågor och ställde fyra krav: Den svenska neutralitetspolitiken måste försvaras, Sverige måste ha ett starkt försvar, Den svenska nationen är värd att försvara samt Bekämpa rasismen. Motionen avslogs; vi var knappt en handfull som röstade för den. Beklagligt.

ÅRSMÖTET 25 MARS

Till ordförande för årsmötet valdes Margareta Pettersson, ordförande i kassapersonalens avdelning 3069.

Mötet inleddes med "Förbundsaktuellt", som denna gång innebar att förhandlingschefen Alf Karlsson gav en utförlig och noggrann redogörelse för läget inför årets avtalsörelse. Eftersom jag återkommer till avtalsfrågorna på annan plats i tidningen går jag inte närmare in på dem här.

VERKSAMHETSBERÄTTELSEN

Så var det dags för verksamhetsberättelsen. Scheffer/Sth C ansåg att sammanställningen över avdelningens förhandlingsverksamhet visar på en radikal minskning av denna; ändock vidhåller man nuvarande organisation, påpekade han. Scheffer frågade också varför så få av avdelningsstyrelsen ledamöter deltar i de förhandlingar som avdelningen trots allt fortfarande är inblandad i ute på regionerna. Avdelningsordföranden Börje Andersson påstod att detta beror på arbetsfördelningen inom styrelsen.

Scheffer och Hanberg/Sth Ö ifrågasatte den värdering som styrelsen gör av bristerna i nuvarande klubborganisation. Det gjorde de rätt i. Där står nämligen (sid 12): "Dagens system med förhandlingsansvariga klubbar, där det finns fler än en klubb inom ett område, är inget bra system ur demokratisynpunkt".

Nej, det är inget bra system. Men det intressanta är, att den modell som avdelningsstyrelsen förespråkar, regionklubbar med bibehållen avdelning 3001, inte heller är något "bra system ur demokratisynpunkt". Och det skrev man inte. Därför är det inte bara klubborganisationen som "haltar", även styrelsens verksamhetsberättelse lider i det här avseendet av samma krämpa.

Till slut påpekade Hanberg/Sth Ö att avdelningens ombud på förbundskongressen underlätit att yrka bifall till två av avdelningens motioner; en som förespråkade avtalsomröstningar och en som uttalade sig emot systemet med förhandlingsansvariga klubbar. Avdelningsordföranden hänvisade till en skriftlig rapport från kongressombuden. En efterkontroll visar att man där inte får något besked om och hur avdelningens ombud agerat när dessa motioner behandlades. Det får man däremot i kongressprotokollet och där framgår att Hanberg hade rätt i sitt påstående.

Med undantag för dessa invändningar godkändes verksamhetsberättelsen utan debatt och lades till handlingarna.

ARVODEN

Styrelsearvodena fastställdes till 1.300kr/mån för heltidsengagerade ledamöter och 800kr/mån för halvtidarna. Revisorerna får 1.300kr/år.

KLUBBEKONOMI

Avdelningens anslag till klubbverksamheten består numera av dels ett generellt administrationsbidrag, dels ett verksamhetsbidrag. Det beslut som skulle tas idag gällde fördelningen av det sistnämnda. Klubbarna inom Tomtebodas och Stockholm City's regioner hade begärt större anslag än vad som rymdes inom de 125.000kr som budgetstötet i december hade beslutat om. Avdelningsstyrelsen föreslog därför att begärda 69.800 och 95.825 kronor skulle skäras ner till 32.000 respektive 30.000. Därmed var det upplagt för debatt.

Även undertecknad deltog i denna, med följande synpunkter.

Av de kanske 1200kr/år som en genomsnittsledare betalar i fackavgift återgår i vårt fall (Ortsklubb Täby) ca 30kr till den egna klubben. När jag i olika sammanhang påpekar detta orimliga faktum blir svaret att vi inte behöver mera pengar i klubbarna, eftersom de flesta ändå uppvisar en viss kapitalbehållning i boks-luten. Dvs den för normala människor rimliga principen att man rättar mun efter matsäcken - anpassar verksamheten efter anslagna medel - vänds emot oss: Eftersom vi inte levt över våra tillgångar, skall vi inte heller ha mer pengar, anser de. Vi måste alltså överskrida budgeten, för att få mer pengar!

I stället för att tillämpa en sådan skojarmoral redovisade nu flera klubbar detaljerat att de för det kommande årets verksamhet behövde större anslag.

Naturligtvis fick de inte mer pengar för det. Hur man än vänder sig har man året bak, som bekant.

Nu gick det inte att göra så mycket åt saken vid det här mötet, eftersom avdelningens budget var fastställd redan vid ett tidigare möte. Man får hoppas att de mer insiktsfulla i repskapet fortsätter att driva frågan vid nästa budgetmöte och att avdelningsstyrelsen och dess eftersägare då upphör med sitt tjat om "kapitalbehållningen".

Dessutom har styrelsen, på uppdrag av repskapet, tillsatt en arbetsgrupp för att se över avdelningens och klubbarnas ekonomi. I gruppen ingår Josef Lundell, Lennart Rydström/Sth C, Jan Alvebäck/Tba, Christer Lekander/PGC samt Åke Kihlberg/avdstyr.

STYRELSEVALEN

Till ordinarie styrelseledamöter 1986-87 omvaldes Käll Svensson/PGC och med viss tvekan (två valomgångar behövdes) Stellan Mattson/Slta.

För att utse fem styrelsesuppleanter krävdes tre valomgångar. I första vändan utsågs Birgitta Frölander/Hud och Ingela Edlund/Sth Va, i andra omgången Lennart Rydström/Sth C och till sist också Gunnar Gudmundsson/Sth Ban och Gun Jansson/Slta. Valet innebär samtidigt att Birgitta Frölander fr o m i april inträder som ordinarie i styrelsen efter Kenneth Sehlberg som då blir ombudsman på förbundet.

Till valberedning omvaldes Josef Lundell och Stig Parborn/Stje samt nyvaldes Jan Alvebäck/Tba.

Spöken

I ett svagt ögonblick lovade jag att hitta på något att berätta om postens stolthet, Fotbollslaget.

Laget har i stort sett varit samma som sist. Jägarn, Hr Lind, GS, Kim, Gerhard, Stefan, Borren, plus ett par nya Stjärnor[™] Christian och Micke. Det har säkert varit flera som haft förmånen att få spela i järngänget, men jag kommer inte på namnen just nu.

Som vanligt har det varit svårt att få ihop fullt lag. Ibland var det fullt lag på morgonen, men några stannade hemma. Postens första vinst i innefotbollens tröstspel kom i en match där vi var en gubbe kort. Efter en massa mål av oss vann vi bataljen med 6-3. Fy på er svikare.

Om det finns några tjejer som tycker om killar med stora bakar, ta en titt på Christian. Han skulle täcka ett skott men bollen tog i gumpen på honom och det ställde Kim i målet helt. Christian behöver ingen oharmkurs, han kan service, bjuda på inbakat mål.

Det är ett under att Kim inte fick ont i ryggen av alla bollar han fick plocka ut ur målet. Det är också konstigt att han ställde upp match efter match, med tanke på vilken hjälp han fick av uteförsvaret.

Borren har varit en kämpe i försvaret. Han jagade motståndarna som om de vore tjejer. Hade man inte vetat att han är en stadgad man, skulle man kunnat tro att han är lagd åt andra hållet. Ett par läckra mål gjorde han när han fick en fot på bollen i anfallsposition. Stefan skall vi inte ta upp. Han spelade med Adidas Tetrz, garanterat snespark.

forts.

GS jagade måltillfällena men när de dök upp hade bollen oskicket att studsa eller rulla för fort. Även GS fick till sist komma med i målprotokollet. Ett annat par ben som ville göra mål tillhörde Jägarna. Tyvärr har han för långa ben, bollen rullade förbi innan han fick ordning på dem. Spagettimanen kallades han av de andra lagen.

Hr Lind var som vanligt vår svåraste motspelare. När bollen var hos honom fick motståndarna ofta hörna. Ett par mål gjorde han sedan vi bundit deras målvakt vid ena stolpen.

Micke sprng, sprang och sprang. Han hade samma fart som Bulgariens hockeylandslag på träning i Gobiöknen.

Det är egentligen onödigt att skriva om detta. Ni kan ju komma och titta på. Se när Gerhard lurar en back, närmar sig målvakten rundar honom och förpassar bollen imissa inte den spännande fortsättningen i nästa match.....

God natt, God natt

Fotbollsvänner

SF

////////////////////////////////////

I redaktionen: Mikael Eriksson, Pär Stridsberg, Ann Thyren och Jan Ahman.

Avdelningsexpeditionen har tryckt textsidorna och Ingvar Svensson i Farsta bilderna. Tack!

Fotograf: Mikael Eriksson.

SÄNK UBÅTARNA!

Nyligen rapporterade massmedia om 1985 års ubåtskränkningar i svenska farvatten. Som väntat var de ungefär lika många som de senaste åren. I oktober-november pågick t ex en omfattande ubåtsjakt i Kanholmsfjärden och Oxdjupet, några sjömil från Stockholm. Det skrevs ingenting i tidningarna om denna händelse när den pågick, och nu, ett par veckor efter det att överbefälhavarens rapport publicerades, är det redan tyst om den.

Och tacka för det: när landets statsminister bagatelliserar kränkningarna genom att avfärda dem som "en del av det moderna kunskapsinhämtandet" - varför skall då någon annan ta dem på allvar?

KRIGSHOT

Det kan man fråga sig och jag vill genast svara att vi - läsare av denna tidning - bör ta dem på stort allvar. Mönstret bakom ubåtsoperationerna är idag ganska klart. De syftar till att skaffa kunskap om militära installationer av olika slag och öva navigering i svenska farvatten, m fl rent militärtekniska mål. Men de genomförs också för att "vänja oss" vid att utländska ubåtar ständigt finns i våra skärgårdar. Till sist tjänar de också som politiska påtryckningsmedel.

Kort sagt: Ubåtsoperationerna är förberedelser för krig mot Sverige.

Överdrivet säger många, med

statsministern i spetsen.

Låt mig då påminna om Afghanistans öde. Afghanistan var ett litet alliansfritt land med rika naturtillgångar och med ett geografiskt läge av stor militärstrategisk betydelse för en av supermakterna.

Ungefär som Sverige med andra ord.

AFGHANISTAN

För sex år sedan invaderade Sovjetunionen Afghanistan.

Det fanns emellertid också några skillnader mellan Afghanistan och Sverige. Afghanerna var politiskt mera splittrade. Där hade man lyckats installera en quislingregim. Så är inte fallet hos oss. Deras försvar var också svagare än vårt. Där är vi dock på väg åt samma håll, med den nedrustning av det svenska försvaret som pågår.

Men kanske är det också en annan sak som skiljer oss åt: motståndsviljan? Vi känner till hur afghanerna kämpar mot ockupanterna. Redan när quislingarna tog makten mötte de starkt motstånd och befrielsekriget mot ryssarna började omedelbart efter invasionen.

GÅSEFJÄRDEN

Hur bemöter vi inkräktarna i vårt land? Ubåt 137 har debatterats i flera omgångar, inte minst i samband med Maj Wechselmans film. Till stor del rör det sig om en skendebatt. Det väsentliga är inte om U 137 gick över eller under vatten

när den var på väg in i Gåsefjärden. Det intressanta är det sätt som regeringen behandlade inkräktaren på. Den rätta behandlingen hade varit att ubåten "förts till ankarplats", som det heter i sådana här sammanhang, besättningen "omhändertagits och avvärjats" och undersökningen av ubåten fullföljts. Så handlade man inte. Istället vek sig regeringen och släppte iväg fartyget utan att ens genomföra en undersökning värd namnte; denna undfallenhetspolitik har sedan bildat skola. Notera också att santliga riksdagspartier var ense om denna politik. Det skall man komma ihåg när Carl Bildt och andra moderater skriker högt om den socialdemokratiska regeringens politiska eftergifter och nedrustning av försvaret. När det gäller är de alla lika feqa.

MÅNUBÅTAR

Samma mönster går igen i de efterföljande ubåtskränkningarna. Maj Wechselman och Dagens Nyheter ifrågasätter om det verkligen fanns några ubåtar i Hårsfjärden några år senare, och var där några så var de i alla fall inte sovjetiska, som ubåtskommissionen påstod. Så utbryter ännu en av dessa svenska debatter.

Men återigen: Man diskuterar inte det väsentliga! Kanske fanns där ubåtar i Hårsfjärden, kanske inte. Kanske var de sovjetiska, kanske kom de rentav från en annan planet. Vem vet.

REGERINGENS ORDER

I varje fall förekom indikationer på att där kunde finnas främmande ubåtar och det intressanta är detta: militären har regeringens order att inte bekämpa ubåtar, inte ens när de opererar intill våra örlogs-

baser eller inne i Stockholms hamn.

Kanske blir en och annan läsare förvånad över detta påstående, men så är det.

I regeringens "Förordning om försvarsmaktens ingripanden vid kränkningar av Sveriges territorium under fred och neutralitet, mm (IKFN)" heter det i §15:

"En utländsk ubåt som påträffas i undervattensläge inom svenskt inre vatten skall tvingas inta övervattensläge. Den skall där efter prejas, identifieras och för vidare åtgärder föras till en ankarplats. Om det är nödvändigt skall vapenmakt utan föregående varning tillgripas"

IDENTIFIERA

Tillsammans med de regler för ordergivningen som kompletterar instruktionen, innebär detta i sak att militären endast har tillåtelse att tvinga upp och identifiera en främmande ubåt. Det är identifieringen som är det väsentliga, vilket också återspeglas i regeringens politik: Eftersom ingen enda ubåt på senare år har kunnat identifieras, så har kränkningarna upphört. Det är ju med den utgångspunkten som regeringen och UD numera bedriver försvars- och utrikespolitik.

OMÖJLIG UPPGIFT

I praktiken är det nästintill omöjligt att tvinga upp en ubåt till ytan, när man inte får skada den - vilket också har visat sig. Denna regeringens feqa order är en av de främsta orsakerna till att krigsmakten ständigt misslyckas i sina ubåts"jakter" - och kränkningarna fortsätter. Regeringens instruktion måste därför ändras så att marinen får i uppdrag att sänka främmande ubåtar som trots varning inte lämnar inre svenska vatten. Först då kan ubåtsjakterna börja ge

resultat.

MOTSTÅNDSVILJAN

Därför är det inte i första hand försvarsanslagen det handlar om; även med nuvarande begränsade resurser skulle man kunna göra mer. Det är den politiska viljan det handlar om. Motståndsviljan. Alla partier är idag eniga om att vi skall tillåta Sovjet att operera med sina krigsfartyg inne i våra

skärgårdar (liksom Sovjet f ö också tilläts en hel del annat).

Frågan är nu om också vi skall tillåta det.

Jag anser det i varje fall inte. Därför:

Sänk ubåtarna!

Och stöd Afghanistan!

/Jan Åhman
1985-02-08

RÄTT SVAR TILL FRÅGESPORTEN.

1. X
2. 2
3. 2
4. X
5. 2
6. 2
7. X
8. 2
9. 2
10. X
11. 1
12. X
13. X
14. X
15. X
16. X
17. X
18. 1
19. X
20. 1
21. 2
22. 2
23. 2
24. 2
25. X

NYA FRISKA ARBETSLEDARE

Nu har huvudkontoret antar och hoppas jag det är fått kalla fötter angående arbetsledarbristen. Man skall ploeka in nya friska arbetsledare utifrån. För att göra detta hade man tisdagen den 13 maj en stor helsidesannons i våra största kvällstidningar, där en PC från Handen Dan Bingestam berättar lite gran om arbetsledarjobbet. Det är väl i och för sig inte han utan HK som har fått ihop några toppenformuleringar.

Stimulerande jobb: Kan man väl hålla med om, man får ju en

del problem att lösa och det är ju stimulerande

Intressanta framtidsmöjligheter: Pja, det snackas ju ganska mycket om hur viktig arbetsledaren är, och nått är väl på gång med delegering av arbetsuppgifter, såsom budget och personalplanering. Hur det blir med det återstår att se.

Enligt annonsen söker man folk utifrån för att få: Fler kvalificerade kandidater med erfarenhet från andra arbetsområden. Det låter ju fint det med. Men när man tänker efter, finns det några mer kvalificerade kandidater än de som jobbat i Posten på olika befattningar i ett antal år? Visst kan det vara bra med impulser från andra arbeten, men det är endast en perifier pryl. Det sägs att den nya utbildningen ska omfatta ett år, med praktikdagar inlagda på diverse kontor. Men vad, frågar sig vän av ordning, får man för insikt i arbetet på postbehandlingsidan om man går några dagar eller veckor som brevbärare på ett kontor och några dagar på den avgående sidan på ett annat? Ställer man detta mot folk som jobbat 10 år eller mer i produktionen så verkar det hela en aning konstigt.

TALANGJAKT!

Vad händer sedan?

När utbildningsåret går mot sitt slut söker du någon av våra många arbetsledarbefattningar. Här finns många intressanta och utvecklande alternativ att välja på.

Problemlösningen är dock varken ny eller okänd. Funkar det inte med befintliga kända resurser, så provar man en trave okända. Nytt blod ska in i organisationen, det kan i varje fall inte bli sämre. Är det så HK resonerar och är det riktigt sant??

Och vadå, brist på arbetsledare internt. På Täby 1 har det i alla fall alltid funnits en packe folk med intresse att pröva på jobbet. Det är väl snarare så att det inte händer någonting med intresseanmälningarna förrän det är kris och då är det kanske inte så roligt att gå in ny med ständig personalbrist som arbetsledare.

Nu är det ju även så att Sollentuna RK har tagit ett lovärt initiativ och kartlagt personalen inom området med tänkbar kapacitet att fungera som arbetsledare, Jag tror att man fick fram ett 20-tal namn bara på Täby 1, och det är väl meningen att RK nu skall ta kontakt med dessa och puffa på. Det här tycker jag är mycket bättre än att gå ut i pressen och söka arbetsledare utan några formella krav. Det enda som behövs enligt annonsen är några års arbetslivserfarenhet, vara utåtriktad, ha ledaregenskaper, intresse för service, kunna samarbeta, ta egna initiativ och ta ansvar. Det hela är ganska så luddigt formulerat.

Man kan ju undra vad som händer med de arbetskravbeskrivningar som gäller för tillfället, och som innefattar väsentligt mycket mera än vad som nämn i annonsen.

Kan det vara så illa att Posten är ute efter någon slags Sturmbahnführer utan känsla för vad jobbet kräver av personalen??

Det är ju också ganska så uppmuntrande för de arbetsledare som har utbildats under senare år med en 14-dagars "diskussionscirkel" i botten, att få höra om dessa nya djärva grepp med en 7-årig utbildning.

När börjar utvecklings-perioden?

Börja på Posten!

För vad händer när man är klar med sin 1-åriga utbildning? Jo, enligt annonsen söker man någon av våra många arbetsledarbefattningar. "Här finns många intressanta och utvecklande alternativ att välja på! Det är alltså bara att välja och vraka, knappast med sanningen överensstämmande.

En sak till man frågar sig, är dessa personers användbarhet, dvs flexibilitet som det så vackert heter, speciellt stor? Dessa personer kan väl knappast användas till något annat än arbetsledare och var hamnar man då vid tjänstetillsättningar??

PS

FRÅGE SPORT

1. Vilket land har en underrättelsetjänst, som heter "Mossad" ?
1, Iran X, Israel 2, Egypten
2. Hur många månar har planeten Mars ?
1, Ingen X, en 2, Två
3. I vilken stad återfinns den berömda Golden-gate bron ?
1, New York X, Los Angeles 2, San Fransico
4. Solguden Helios kolossalstaty räknas in bland världens sju underverk. På vilken ö byggdes statyn, en gång i tiden ?
1, Kreta X, Rhodos 2, Kalygnos
5. Varifrån kommer Undulaten ursprungligen ?
1, Kanarieöarna X, ÖstAfrika 2, Australien

frågesport

6. Vad hette Siouxhövdingen, som ledde frontalangreppet mot General George Armstrong Custer, vid Little Big Horn?

1. Cochise X. Sitting Bull 2. Crazy Horse

7. Enligt våra historieböcker, var det år 1498, som den förste europen nådde Indien sjövägen, Vad hette han?

1. Bartholomeu Diaz X. Vasco da Gama 2. Marco Polo

8. Under vilket århundrande upptäckte Abel Tasman Australien, Tasmanien och Nya Zeeland?

1. 1400-talet X. 1500-talet 2. 1600-talet

9. Vilket är Nordamerikas högsta Berg?

1. Mt. Whitney X. North Peak 2. Mt. Kinley

10. Vilken är Asiens längsta flod, utan bifloder?

1. Jenisej X. Yang-tsikiang 2. Huang-Ho

11. Vilken är Nordens tredje största stad till folkmängden, efter Stockholm och Köpenhamn?

1. Helsingfors X. Oslo 2. Göteborg

12. Vilket år erövrade amerikanen Joe Louis VM-titeln i tungviktsboxning?

1. 1929 X. 1937 2. 1942

13. Vilket fotbollslag har spelat flest säsonger i Allsvenskan?

1. Halmstad BK X. AIK 2. IFK Norrköping

14. I vilken av USA:s delstater bor flest människor?

1. New York State X. California 2. Michigan

frågesport

15. Vilket år segrade KarlXII över ryssarna vid Narva ?
1,1697 X,1700 2,1709
16. Hur många grader motsvarar 0 Celsius, på Farenheitstermometern?
1,14 X,32 2,44
17. Jack Teagarden tillhörde de stora, inom jazzen. Vilket instrument använde han sig av, mestadels ??
1,Saxofon X,Trombon 2,Piano
18. Vad hette han som bla skrev "Johannespassionen" ?
1,Bach X,Beethoven 2,Mozart
19. Hur många % av människokroppen består av vatten ?
1,48% X,64% 2,80%
20. Vilket år blev CarlXVI Gustaf Sveriges Konung ?
1, 1973 X, 1974 2, 1975
21. Hur många Hovrätter har vi i Sverige ?
1, Fyra X, Fem 2, Sex
22. Vilken uppfinning tillskrevs bröderna Montgolfier ?
1,Fotocellen X,Fyrtaktsmotorn 2,Varmluftsballongen
23. Vilket landskap har vit näckros, som landskapsblomma ?
1,Hälsingland X,Småland 2,Södermanland
24. Vilket år vann Björn Borg Wimbledon's singel, första gången ?
1, 1974 X, 1975 2, 1976
25. Vilken är världens snabbaste fisk kan komma upp i 100km/tim
1,Piraya X,Tonfisk 2,Delfinen

Vi avslutar det hela med ett varmt tack till vår eminenta konstruktör av denna frågesport L Hanneberg. Till slut bör det även nämnas att redaktionens mästare denna gång som så många gånger förr blev
Pär Stridsberg

Amerika !

Klockan närmar sig 5 på eftermiddagen när flygvärdinnan på Northwest Orient's Boeing 747 tålmodigt talar om för två glada postiljoner att handbagaget måste vara stoppat under stolen framför vid landning. Vi lyder snällt och lyckas också utföra detta utan att spilla ut sista drinken. "Vi" är då naturligtvis, Pj Uffe "Barba" Larsson, som kan ses ratta transiter och lastbilar och ibland axlar han även bryggvaktens tunga börda, samt Pj Janne Bjarneby som mest ställer till oreda på avgående avd. och i värdebur.

John F Kennedy Airport är stort som halva Norrland och det tar en bra stund innan vi kommer fram till tull och passkontroll där uttråkade tjänstemän, stämplrar, skriver, frågar, stämplrar, bläddrar i pass, stämplrar, bläddrar i böcker, stämplrar och stämplrar igen, du milde tar detta aldrig slut? Vi passerar en sista tjänsteman som vill ha nå'n del av ett ifyllt papper och så är vi ute.

FÖR EN HANDFULL DOLLAR TAXI

En "Yellow Cab" med en snurrig chafför tar oss till Hackensack New Jersey för den ansenliga summan av 110 dollar. Här bor vi hos en kamrat till "Barba" i två dagar. En res-plan som går ut på att så fort som möjligt förpassa oss till varmare trakter och köpa en bil, görs upp. Vi får skjuts in till 42nd Street, där Greyhoundbus-stationen ligger. 36 timmar senare kliver vi av i Miami, Florida. 36 timmar non-stop, bara ett kort buss-byte i Jacksonville, tar knäcken på vem som helst, så trots att den varma Miami-natten inbjuder till förlustelser tar vi in på Holiday Inn och snarkar behagligt i två enorma sängar. Efter att spanat in några mer eller mindre vansinniga frågesporter på TV innan frukost, trampar vi ut i det solbadande Miami för att köpa bil. Det går inte. Här finns inga bilhandlare, dom finns i Fort Lauderdale, blir vi upplysta om av en taxi-chaufför.

- Jaha då åker vi väl dit då. Säger vi kaxigt.

- Det kommer att kosta rätt mycket, säger han, och inspekterar dom två bleka turisterna från Skandinavien i baksätet.

- Hur mycket då? Undrar vi lite mindre kaxigt.

- Ja, 20 dollar ungefär.

Jösses, han skulle bara veta vad vi åkte taxi för i New Jersey.

Framme i Fort Lauderdale väntar Gary, en energisk superförsäljare, framför sin affär "Anything On Wheels". Efter att ha kollat ett antal bilar fastnar vi för en Ford Thunderbird -78. Den verkar vara i bra skick och är utrustad med en bra stereo, vilket är viktigast. 1874 dollar kostar det vräkiga åket. VISA-kontot belastas med summan och vi brummar iväg ut på Floridas highway för att testa om det är något drag i V8:an. Det är det. Wow, äntligen är vi fria att åka vart vi vill. För i det här landet ska man ha bil, det har vi förstått. Kommunala färdmedel existerar knappast och går man nånstans blir man betraktad som en mer eller mindre suspekt individ.

GO WEST!

Vi grips av åk-feber och redan nästa dag lämnar vi Miami och drar mot Key-West, där Hemmingway bodde och skrev några av sina odödliga verk. Ett litet paradiset beläget på Floridas allra sydligaste spets. Hemmingway's stamställe, Sloppy Joe's Bar, finns kvar men har nu blivit ett ineställe bland annat för svenska rock-musiker. Larsson och Bjarneby gjorde naturligtvis en grundlig genomgång av stället och fann det så trivsamt att man stannade kvar mycket länge. Hemfärden vart både lång och invecklad men rätt motell och även rätt rum hit-tades till slut.

Att berätta om allt som hände under den här 8 veckor långa färden över den amerikanska kontinenten är omöjligt, det skulle ta allt för stor plats i denna tidning. Från Key West drog vi upp genom Florida, vidare genom Alabama och Mississippi till New Orleans i ett svep. Sen bredde prärien ut sig framför motorhuven och så, Texas! Genast blir bilarna runt omkring större och lyxigare, en man med cowboy-hatt, kostym och boots kör om oss på en blänkande Harley-Davidson, hur f..n hatten kunde sitta kvar på skallen i 110 knyck är fortfarande ett mysterium, fastvuxen kanske, vad vet jag, en härlig syn i alla fall.

Att bara befinna sig i Texas för två rock-freaks är en obeskrivlig känsla. Denna enorma stat har varit vaggan för en lång rad suveräna blues-rock gitarrister som, Johnny Winter, Stevie-Ray Vaughn, Billy Gibbons i ZZ Top för att nämna några. Nu har vi kommit till huvud-temat för den här resan, musik. USA är ett rocken's Mecka, ontalat och besjunget i tusentals rocklåtar genom åren, därför befinner vi oss här nu, så det så. "Barba" nickar och ler instämmande medan han kör om ännu en "Trucker" med syd-statsflaggan målad över kylaren och "Born To Run" textat ovanför. Rutorna bågnar under trycket från stereon, San Antonio, next exit, står det på den stora skylten strax utanför Houston och vi svänger av.

BILLY THE KID

Jätte-kaktusar välkomnar oss till Arizona och man tycker sig se Geronimo och hans apacher smyga omkring bland bergen. Innan har vi passerat Silver City där Billy The Kid härjade hejvillt tills sheriff Pat Garret satte stop för hans framfart med en revolverkula. Detta fanns att läsa i en lokaltidning väl bevarad på ett museum där en gammal gumma som förmodligen var lika gammal som museet, visade oss runt. I Tombstone Arizona inköptes cowboy-hattar och tillsammans med bootsen som vi inköpt i La Grange, Texas, såg vi nu ut som ett par riktiga western-skurkar. Western-romantiken flödade och även en och annan iskall brygd av märket Michelob.

På darriga ben står vi nu på kanten av Grand Canyon och tittar ner. Förutom arton tusen turister utbreder sig en svindlande utsikt av det mer extra-ordinära slaget. Hur beskriver man nåt sånt här? Jag vet inte, ni har väl sett det på TV nån gång? Då så. Lustigt att se var det i alla fall när solen precis gick ner över canyonen och ett gäng fotande Japaner kom ångande med objektiv stora som dräneringsrör. Med livet som insats hängde dom över räcken och klippor, vilken entusiasm.

I Nevada öknen alldeles innan Californien ligger en stad som heter Las Vegas och eftersom vi fortfarande jobbar kvar på posten så förstär ni att vi inte vann några 18 miljarder. Vi vann inte ett satans nickel. Men vi hade kul och kom därifrån med hedern i behåll.

Kvart över tre, söndagen den 30 mars siktar vi Stilla Havet i Santa Monica, Californien. Vi har avverkat halva resan och stannar upp här ett tag. Vi tar in på Motel 6 i Stanton som ligger i närheten av Disneyland, strax utanför Los Angeles. Vi gör ett besök i Disneyland men man ska nog vara yngre om man ska uppskatta sånt här. På inträdesbiljetten kan man vinna saker och varje dag lottas en Pontiac Firebird, en läcker sport-bil, ut men "Barba" vinner bara en biljett till och jag vinner ett glas juice i juice-baren vilket säkert roar några av mina dumma kamrater. Den vackraste staden som vi besökte var nog Monterey som ligger uppe vid San Francisco. Precis intill ligger föresten Carmel där Clint Eastwood vart vald till borgmästare dagen efter vårt besök.

San Francisco har backar som är branta som stört-lopps pister, vad nu det skall vara bra för. Här finns också en berömd bro, Golden Gate, som kan ses i början av Falcon Crest varje tisdag så då kan vi skippa den.

MEMPHIS TENNESSEE

Vi vänder tillbaka mot Texas igen, ett ganska långt hopp fram, men vi kan som sagt inte ta med allt. Men här gången befinner vi oss lite högre upp, geografiskt sett, närmare bestämt i Amarillo. Vad finns här då? Jo här finns Cadillac Ranch. En exentrisk Texas-bonde stack på 60-talet ned tio Cadillac's i sin åker, var och en representerande en ny utformning av bakfenorna från -49 till -63. Ett legendariskt ställe för rock och bildårar. Bland annat har Bruce Springsteen gjort en låt om detta något egna sätt att behandla dessa vackra bilar.

Ett långt hopp igen, och vi landar i Memphis Tennessee. Här bodde en gång i tiden en man vid namn, Elvis Presley. Vi besöker hans hem Graceland och finner att kåken uppfyller alla krav på moderniteter. Utanför på gården står bland annat hans skära Cadillac -57 och vi beundrar den i andäktig tystnad. Vi förs vidare av guiden in i ett rum med alla guldplattorna och till ett annat rum med gitarrer och en del märkliga scenkostymer. Utanför tar vi farväl av "The King" vid hans grav och sen drar vi mot New Jersey via Nashville.

Tillbaka där vi startade. Ungefär 1600 mil har vi gungat fram i vår Thunderbird, mästertligt rattad av Mr Ulf Christian som det står i bilens registreringshandlingar. Den står i skrivandets stund fortfarande kvar i New Jersey men vi hoppas på att få den såld snart.

Ja så åker man i USA, enkelt men dyrt så man får väl betala av på det här ett par år framöver, men det var det värt, vartenda öre. Och tillbaka ska vi men vi säger inte när, för då får xfa spader. Have a nice day som man säger däröver och även här har jag hört.

JB.

=====
ATF L-ATF L-ATF L-ATF L-ATF L-ATF L-ATF L
=====

1985 års centrala L-ATF resulterade för vår del i lönegradshöjningar för arbetsledarna och några andra grupper, men också en förbättring av beföringsgång 1C där de flesta brevbärare är placerade.

Xfa/b höjdes till lägst N13, postbehandlingsinstruktörerna samma, förråds- och postförmän till lägst N10.

I beföringsgång 1C innebär förändringarna dels att slutlönegraden höjs till N8 samtidigt som det går snabbare att nå dit (13 år), dels att hela systemet med L-lönegrader förenklas.

Beföringsgång 1C är konstruerad så, att den som är 19 år eller äldre när han/hon anställs efter högst fem år erhåller lönegrad N3 (nu bryr vi oss inte om tjänstetidsklasserna, de är ett kapitel för sig). Därefter erhåller man s k L-tjänst med placering i N4-N5-N6-N7 och till sist N8 (L står för "längst"). T o m den 30 juni i fjol var lönegradsuppflyttningen i dessa L-tjänster i första hand beroende av tjänsteåldersdatum; det krävdes då drygt 21 år för att få högsta lönegraden. Eftersom tjänsteålderskraven för att erhålla de olika lönegraderna hela tiden förändrades (två gånger om året!) var systemet i praktiken omöjligt att överblicka för den enskilde. Det var att tacka och ta emot.

Fr o m den 1 juli 1985 sker nu istället uppflyttningen i L-tjänst med hänsyn till den tid man har stått i respektive lönegrad, utan hänsyn till tjänsteåldersdatum.

Beföringsgång 1C får därför följande utformning:

<u>Lönegrad</u>	<u>Uppflyttn till nästa lgr efter</u>
N 1	4 år
N 2	1 år
N 3	1 år

N 4	1 år
N 5	2 år
N 6	2 år
N 7	2 år
N 8	

=====
ATF L-ATF L-ATF L-ATF L-ATF L-ATF L-ATF L-ATF]
=====

De uppflyttningar som kommer att ske på grund av detta avtal gäller retroaktivt fr o m den 1 juli 1985. Den nya lönen börjar betalas ut tidigast i juni 1986, den retroaktiva ersättningen troligen först i juli.

REGIONALA LOTTERIET

De regionala L-ATFförhandlingarna blev klara i slutet av maj, med följande utfall för medlemmarna i vår klubb:

Xfb	Claes Thörnblom	med nuvarande lönegrad	N13 får	N15
Xfb	Arvo Jesmin	"	N13 "	N14
Xfv	Pär Stridsberg	"	N12 "	N14
Phi	Sonja Hörnqvist	"	N13 "	N14
Pförm	Kjell Raymond	"	N11 "	N12
Vx	Ingvar Klerzell	"	N11 "	N12
Öpj	Assar Svensson	"	N10 "	N11
Flv	B-M Tonnysson	"	N8 "	N10
Fpjt	Björn Laurell	"	N9 "	N10
Fpjt	Gert Zakariasen	"	N9 "	N10

Så var dragningen klar i denna spelomgång.

Ett i vissa avseenden orättvist utfall, enligt min mening. Om man nu kan tala om rättvisa, när Fru Fortuna fördelar sina gracer. Men vill man vara elak, och varför inte?, kan man ju påpeka att det trots allt finns en mänsklig faktor med i spelet, och då...

Ett exempel: Varför är båda xfb:arna i Danderyd värda N15, men bara den ena i Täby???? Det finns fler, och mera närliggande, jämförelser att fundera över. Men det får bli en fråga för nästa klubbmöte att diskutera.

Det som tycks vara främsta syftet med den regionala L-ATF:en - att så splittring och skapa osämja - tycks man i alla fall ha uppmått.

/JÅ

ORDFÖRKLARINGAR: Se nästnasta sida!

ÖVERTID I BREVBÄRINGEN.

När nuvarande statistiksystem i brevbäringen infördes, uppstod ett fel som i korthet innebär att sommarperioden blev överrepresenterad i statistiken. Försändelseantalet räknades därigenom för lågt och brevbärarna förlorade tid. Felet har nu rättats till och ett avtal slutits som ger kompensation i övertid. Avtalet ger 60 minuter/år på vägningsdistrikt förutsatt att man arbetat minst 12 dagar i månaden (må-fre) i sju månader. På handräknade distrikt (bildistrikt) där felet fått större genomslagskraft, utgår 40 min/månad, förutsatt att man tjänstgjort 12 dagar (må-fre) i respektive månad.

Avtalet gäller endast för kontor som lade om 1983; Täby är ett av dessa. Övertiden betalades ut i mars i år (vägningsdistrikten) och februari samt juni (bildistrikt).

Det är av intresse att känna till bakgrunden till detta avtal. Felet upptäcktes nämligen av en uppmärksam Göteborgsbrevbärare i samband med en omläggning av brevbäringen i Västra Frölunda. Det var hans undersökningar som gjorde det möjligt att förhandla fram denna rättelse.

Det inträffade är ytterligare ett exempel på hur bräckligt det nuvarande statistiksystemet är. Förutom enkla - men tydligen svårupptäckta - fel finns också några inbyggda "systemfel". Jag skall återkomma till dessa i nästa nummer. Man får hoppas att dessa fel rättas till i det nya statistikavtal som nu aviseras. Men det är långtifrån säkert. I synnerhet som det nya systemet lär innebära räkning av posten även på cykel- och gångdistrikten (bra, kanske) - men endast av några fack åt gången. Det kan bli något det!

MERA ÖVERTID.

Omläggning av brevbäringsdistrikt p g a ändrad postmängd skall, enligt nuvarande avtal, ske den 1:a maj (vart tredje år). Genomförs omläggningen vid ett senare datum skall övertid utgå fr o m 1/5 fram till detta datum.

För Täby 1 innebär detta att övertid utgår 1/5 - 5/10 (omläggningen sker preliminärt 6/10). Hur mycket övertid som utgår för respektive distrikt framgår av det informationsblad som delats ut i brevbäringen.

I o m att denna övertid träder i kraft upphör övertiden för felaktigheter i statistikupptagningen (se ovan) liksom övertid för den månatliga informationen. Tid för denna är fr o m 1/5 i år upptagen på arbetstidsberäkningen.

/JÅ

////////////////////////////////////

L-ATF. Hur skall man tolka dessa magiska runor?

ATF betyder Allmänt Tjänsteförteckningsavtal. I detta avtal finns i princip alla statliga tjänster förtecknade och vilken lönegrad de skall placeras i.

Förhandlingar om ATF sker mellan Statens Arbetsgivarverk och de fackliga huvudorganisationer som organiserar statligt anställda. I vårt fall Statsanställdas Förbund, SF.

L-ATF betyder Lokalt ATF. Förhandlingar om L-ATF sker på två nivåer. Dels centralt mellan Postens Huvudkontor och SF:s Postsektion (sektion 3), dels regionalt mellan Postens Regionkontor och SF:s lokalavdelning - i vårt fall Sollentuna Regionkontor och Avdelning 3001.

Vårresan.

Ja, våren kom som en överraskning.

Varje år chockar den oss, och huden rodnar snabbt under den efterlängttade solen. Därför var det dags för fågelskådning uti naturen med Stickan och gänget. Resan förlades till Garp-hyttan i Kilsbergen där vi hyrde tre utomordentliga stugor. Två göktytor höll oss sällskap alldeles utanför knuten.

Lördag morgon begav vi oss ut på en milavandring i ett på sina ställen naturskönt område. Med kikarnas hjälp fick vi närbilder på de vanliga arterna såsom gulspurv, bofink, lövsångare, siskor m fl. Vi såg färska spår av bäverns framfart bland grova lövträd. Vid en senare återkomst under kvällen såg vi bävern relativt oskyggt simma lojt i vattnet. En härlig vildmarksupplevelse. På avstånd såg vi den gracila storlommen på fiskjakt. Det blev en lång vandring med några skokav och trötta huvuden efter gårdagens "resa".

Efter lunch trädde vi in i Sveriges Äldsta nationalpark, en kvarts bilresa från förläggningen. En nationalpark med mycket lövskog. Mycket lövsjög innebär alltid många arter av fåglar. Här är några som man vanligen inte har utanför käksfönstret. Grönsångare, grå flugsnappare, korsnäbb, ärtsångare. Och man riktigt såg hur nackhåren reste sig på en garvad postiljon från Angarn när vi på mycket, mycket nära håll fick uppleva den vitryggiga hackspetten. En mycket sällsynt fågel. Det lär finnas endast 80 par i landet.

Tidigt på söndag morgon åkte vi till fågelsjön Tysslingen. Väl uppe i observationstonet såg vi en hel del arter. Brun kärrhök svepte fram på låg höjd mot skrattnäskolonin. I närheten simmade knipa, svarthakedopping, kanadagås och sothöna. I vassen hördes rördrommen, tillsammans med sävsångarens rörliga sång. I lövkronorna hördes svarthättans silverklara sång. På en grästuva satt gulärulan och bröstade sin citrongula färg i solkenet. Det var en fin resa och för många av oss en årligt återkommande höjdpunkt.

/B Brglnd



Täby 1, det dansanta kontoret

ÅHMAN JAN
ÅKERBYV. 244
183 35 TÄBY



Hasse, 1982.